

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 59Ek/630/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122253847
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marko Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122253847.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného V. W. D., T. XX.XX.XXXX, H. D. XX, XXX XX H., právne zastúpený JUDr. Petrom Belicom, advokátom so sídlom M. R. Štefánika 36, 036 01 Martin, proti povinnému V. I. D., T. XX.XX.XXXX, H. G. K. XXXX/XA, XXX XX H. - Y. D., právne zastúpený JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava, o vymozenie výživného, vedenom súdnym exekútorom JUDr. Patriciusom Baďurom, Exekútorový úrad Bratislava, so sídlom Štefana Rosávala 2, 841 06 Bratislava pod sp. zn. 161EX 167/22, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku v časti bežného výživného v sume 200,- eur mesačne odo dňa 28.04.2022 do budúca **z a s t a v u j e**.

II. Návrh povinného na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti **z a m i e t a**.

III. Oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie **n e p r i z n á v a**.

IV. Povinnému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručenom súdu dňa 27.02.2022 domáhal od povinného vymozenia zameškaného výživného ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 2.600,- eur a bežného výživného vo výške 200,- eur do budúca na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Prievidza č.k. 9Pc/17/2019-55 zo dňa 14.10.2019. Okresný súd Banská Bystrica dňa 25.03.2022 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 59Ek/630/2022, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov.

2. Dňa 25.04.2022 súdny exekútor postúpil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61k ods. 1 písm. a), b) a d) Exekučného poriadku. Povinný v návrhu prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že exekučným titulom v tomto konaní je uznesenie č.k. 9Pc/17/2019-55 zo dňa 14.10.2019, ktorý vydal Okresný súd Prievidza a ktorým bola povinnému uložená povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky (oprávneného v tomto konaní) sumou 200,- eur mesačne s to počnúc dňom vykonateľnosti predmetného rozhodnutia vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Citujúc ust. § 61k ods. 1 písm. a), b) a d) Exekučného poriadku ďalej uviedol, že uznesením č.k. 9C/17/2019-1226 zo dňa 25.01.2022 Okresný súd Prievidza zrušil uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 9C/17/2019-55 zo dňa 14.10.2019, ktorý má byť vykonateľným exekučným titulom v tejto exekučnej veci sp. zn. 161EX 167/22. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 27CoP/18/2022-1251 zo dňa 31.03.2022 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne bolo doručené dňa 13.04.2022. Okrem uvedeného Okresný súd Prievidza rozsudkom č.k. 9Pc/17/2019-1046 zo dňa 23.02.2021

rozhodol o zrušení uznesenia Okresného súdu Prievidza č.k. 9Pc/17/2019-55 zo dňa 14.10.2019 a návrh oprávneného, na určenie výživného na manželku zamietol. Po odvolaní oprávneného Krajský súd v Trenčíne rozhodol uznesením č.k. 27CoP/42/1184 zo dňa 24.08.2021 o zrušení rozsudku a o vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Povinný ďalej uviedol, že predpokladom pre vykonanie exekúcie je exekučný titul, pričom exekučným titulom je vykonateľné súdne rozhodnutie. Exekučný titul musí existovať v čase vydania poverenia na vykonanie exekúcie až do ukončenia exekučného konania. Zrušenie exekučného titulu je dôvodom na zastavenie exekúcie exekučným súdom. Exekučný titul bol zrušený uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 9Pc/17/2019-1226 zo dňa 25.01.2022. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení je vykonateľné doručením. Uznesenie č.k. 9Pc/17/2019-1226 zo dňa 25.01.2022 bolo právnenému zástupcovi povinného doručené 31.01.2022 a právnenému zástupcovi oprávneného dňa 15.02.2022. Exekučné konanie bolo začaté až dňa 25.03.2022 na základe poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré vydal Okresný súd Banská Bystrica dňa 25.03.2022 pod sp. zn. 59EK/630/2022 a teda po zrušení exekučného titulu. Ako už uviedol, zrušenie exekučného titulu následne potvrdil svojím uznesením č.k. 27CoP/18/2022-1251 zo dňa 31.03.2022 Krajský súd v Trenčíne. Na základe uvedeného a teda z dôvodu zrušenia exekučného titulu povinný navrhuje exekúciu v celom rozsahu zastaviť. Povinný si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 134,47 eur (2x úkon - prevzatie a príprava, návrh á 55,605 eur, 2x režijný paušál á 11,63 eur) a navrhuje, aby na náhradu trov a výdavkov bol zaviazaný oprávnený z dôvodov, ktoré mu možno pričítať.

3. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že kategoricky nesúhlasí s návrhom povinného, nakoľko k tomu niet skutkového ani právneho dôvodu, skutočnosti predpokladané v § 61k Exekučného poriadku nenastali. Citujúc ust. § 61k ods. 1 a 2 Exekučného poriadku ďalej uviedol, že ako je zrejme z obsahu exekučného spisu, exekučný titul nezanikol, len došlo (uznesením OS Prievidza z 25.01.2022 sp. zn. 9Pc/17/2019-1226 v spojení s uznesením KS v Trenčíne z 31.03.2022 sp. zn. 27CoP/18/2022-1251 doručeným až 28.04.2022 právnenému zástupcovi oprávneného) k časovému ohraničeniu (k 28.04.2022) obdobia opakujúceho sa plnenia z exekučného titulu vyplývajúceho. Exekučným titulom - uznesením OS Prievidza z 14.10.2019 sp. zn. 9Pc/17/2019-55 došlo k uloženiu povinnosti povinnému uhrádzať 200,- eur mesačne oprávnenému, počnúc dňom vykonateľnosti 22.10.2019 (právoplatné 07.11.2019) tohto uznesenia vždy do 15teho dňa v mesiaci vopred. V exekučnom návrhu z 27.07.2022 (konaní) si oprávnený uplatnil dlžné manželské výživné splatné za obdobie od marca 2021 do obdobia podania návrhu na exekúciu (za marec 2022), t.j. splatné 15.02.2021 až splatné k 15.02.2022, t.j. 13 mesiacov x 200,- eur = 2.600,- eur. Z upovedomenia o začatí exekúcie z 28.03.2022 sp. zn. 161Ex 167/22-12 je zrejme, že 25.03.2022 začalo exekučné konanie v prospech oprávneného na vymoženie zameškaného výživného splatného k 15.03.2022 vo výške 2.800,- eur a bežného výživného do 15-dňa v mesiaci vopred 200,- eur a príslušenstva. Povinný v exekučnom konaní netvrdí a nepreukazuje, že za predmetné obdobie splatné od 15.02.2021 do 28.04.2022 by výživné 200,- eur mesačne oprávnenému uhradil. Uznesenie OS Prievidza z 25.01.2022 sp. zn. 9Pc/17/2019-1226 v spojení s uznesením KS v Trenčíne z 31.03.2022 sp. zn. 27CoP/18/2022-1251 doručeným až 28.04.2022 právnenému zástupcovi oprávneného spôsobilo len časové ohraničenie (k 28.04.2022) obdobia opakujúceho sa plnenia vyplývajúceho z exekučného titulu - uznesenia OS Prievidza z 14.10.2019 sp. zn. 9Pc/17/2019-55. Za obdobie splatné od 15.02.2021 do 28.04.2022 sa tak jedná o zmeškané výživné 3.083,87 eur (15 x 200,- eur od 15.02.2021 do 15.04.2022 a alikvotná časť za 13 dní z 31 dní (15.04.2022 až 28.04.2022) z 16. tej mesačnej splátky 200,- eur, t.j. 83,87 eur). Výklad povinného o zrušení exekučného titulu - uznesením OS Prievidza z 25.01.2022 sp. zn. 9Pc/17/2019-1226 v spojení s uznesením KS v Trenčíne z 31.03.2022 sp. zn. 27CoP/18/2022-1251 doručeným až 28.04.2022 právnenému zástupcovi oprávneného je mylný a nesprávny. Exekučný titul je nepretržite za celé obdobie (splatné od 15.02.2021 do 28.04.2022) platný, čo podporuje aj uznesenie KS v Trenčíne z 24.08.2021 sp. zn. 27CoP/42/2021-184 (ktorý zrušil meritórny rozsudok OS Prievidza z 23.02.2021 sp. zn. 9Pc/17/2019-1046), ktorý záväzným právnym názorom existenciu, právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu potvrdil a záväzným pokynom zaviazal prvoinštančný súd zaoberať sa už len výškou manželského výživného v meritórnom rozsudku. Ku dňu 29.04.2022 ešte meritórne vo veci nebolo rozhodnuté. Aj napriek tomu, že uznesením OS Prievidza z 25.01.2022 sp. zn. 9Pc/17/2019-1226 v spojení s uznesením KS v Trenčíne z 31.03.2022 sp. zn. 27CoP/18/2022-1251 doručeným až 28.04.2022 právnenému zástupcovi oprávneného, tento súd zrušil uznesenie OS Prievidza z 14.10.2019 sp. zn. 9Pc/17/2019-55, nespôsobilo to zánik judikovanej pohľadávky splatnej od 15.02.2021 do 28.04.2022 v mesačnej výške 200,- eur. Vďaka podanému odvolaniu oprávneného z 02.03.2022 voči uzneseniu OS Prievidza z 25.01.2022 sp. zn. 9Pc/17/2019-1226, ktoré má odkladný účinok, nezanikla

judikovaná pohľadávka bežného výživného 200,- eur mesačne ani do budúcnosti do 28.04.2022. Podané odvolanie (dňa 02.03.2022) má v zmysle § 367 CSP v spojení s § 238 CSP odkladný účinok, teda exekučný titul z 14.10.2019 bol a je naďalej právoplatný 22.10.2019 a vykonateľný 07.11.2019. Oprávnený v podaní z 12.04.2022 preukázal, že po tom, ako 15.02.2022 bolo právnenému zástupcovi oprávneného dňa 15.02.2022 doručené uznesenie OS Prievidza z 25.01.2022 sp. zn. 9Pc/17/2019-1226, ktorý zrušil uznesenie OS Prievidza z 14.10.2019 sp. zn. 9Pc/17/2019-55, podal oprávnený v zákonnej 15 dňovej lehote 02.03.2022 odvolanie. Oprávnený v podaní z 12.04.2022 ďalej preukázal, že na vyžiadanie právneho zástupcu oprávneného z 21.02.2022 zaslal Okresný súd Prievidza dňa 22.02.2022 právnenému zástupcovi oprávneného doložku právoplatnosti a vykonateľnosti k exekučnému titulu spolu aj s exekučným titulom. Teda aj po tom, ako 15.02.2022 bolo uznesenie OS Prievidza z 25.01.2022 sp. zn. 9Pc/17/2019-1226, ktoré zrušil uznesenie OS Prievidza z 14.10.2019 sp. zn. 9Pc/17/2019-55, doručené právnenému zástupcovi oprávneného, naďalej súd evidoval právoplatnosť (07.11.2019) a vykonateľnosť (22.10.2019) exekučného titulu. Uvedená prax súdu svedčí tomu, že z exekučného titulu judikovaná pohľadávka sa vzťahuje aj na bežné výživné 200,- eur do budúcnosti (nielen na zmeškané výživné do minulosti - čo nespochybňuje ani povinný). Následne dňom 28.04.2022 došlo (doručením uznesenia KS v Trenčíne z 31.03.2022 sp. zn. 27CoP/18/2022-1251 do dátovej schránky právneho zástupcu oprávneného) len k ohraničeniu obdobia zameškaného výživného, nedošlo k zániku judikovanej pohľadávky. Oprávnený preto žiada, aby v exekúcii o vymoženie zameškaného výživného splatného od 15.02.2021 do 28.04.2022, spolu vo výške 3.083,87 eur s príslušenstvom sp. zn. 161EX 167/22 exekútor pokračoval.

4. Podľa § 61k ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu.

5. Podľa 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

6. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

7. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

8. Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

9. Podľa § 71 ods. 2 Zákona o rodine vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom

10. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

11. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

12. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

13. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

14. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

15. Podľa § 48 ods. 1 Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína na návrh.

16. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

17. Exekučný poriadok umožňuje povinnému uplatniť procesnú obranu podaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorým povinný vyvoláva spor medzi oprávneným a povinným o vyriešenie otázky dôvodnosti a prípustnosti prebiehajúcej exekúcie a ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov, ktoré zákon ustanovuje taxatívnym spôsobom. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu má povinný možnosť namietat všetky skutočnosti dôvodiace zastavenie exekúcie, pritom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie. Dôkazné bremeno spočívajúce vo všeobecnej povinnosti každého účastníka konania preukázať bez akýchkoľvek pochybností pravdivosť svojich tvrdení, teda v predmetnom konaní existenciu takej skutočnosti, ktorej možno podľa ustanovení hmotného práva prisúdiť právne účinky spôsobujúce zánik oprávneným vymáhaného nároku, resp. iného dôvodu zastavenia exekúcie, zaťažuje v exekučnom konaní účastníka konania v procesnom postavení povinného. Povinný je teda v prípade podania návrhu na zastavenie exekúcie povinný svoje tvrdenia podporiť dôkazmi za účelom preukázania ich pravdivosti.

18. Nevyhnutným predpokladom pre vedenie exekučného konania je existencia exekučného titulu, pričom spôsobilosť súdneho rozhodnutia, príp. iného rozhodnutia alebo listiny v zmysle ust. § 45 ods. 2 Exekučného poriadku byť exekučným titulom musí byť zachovaná počas celého exekučného konania. Exekučný titul teda musí existovať nielen v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, ale až do okamihu, ktorým sa exekučné konanie končí. Predpokladom spôsobilosti rozhodnutia byť exekučným titulom je jeho právoplatnosť a vykonateľnosť. Inak povedané, na to, aby rozhodnutie bolo exekučným titulom musí disponovať vlastnosťou vykonateľnosti, a teda takou vlastnosťou, ktorá umožňuje nútené splnenie tej povinnosti, ktorá bola rozhodnutím uložená. Vykonateľnosť ako nevyhnutnú vlastnosť exekučného titulu tvoria dve zložky. Formálna vykonateľnosť predstavuje jednak splnenie obsahových náležitostí určených procesnými predpismi na základe ktorých došlo k vydaniu exekučného titulu a jednak splnenie predpokladov vykonateľnosti po jeho vydaní, ktorá sa potom prejavuje ako existencia doložky vykonateľnosti, a teda exekučný titul sa takouto doložkou opatrí. Materiálna stránka vykonateľnosti predstavuje súhrn takých obsahových náležitostí, ktoré umožňujú jednoznačné a bezproblémové identifikovanie subjektov a rozsahu uloženej povinnosti. Zrušenie exekučného titulu je preto v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania dôvodom na zastavenie exekúcie.

19. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal od povinného vymoženého zameškaného výživného ku dňu podania návrhu a bežného výživného do budúcnosti. Aj keď sa predpokladá, že manželka si vzájomnú vyživovaciu povinnosť, ktorej úlohou je zabezpečiť rovnakú životnú úroveň oboch manželov budú plniť dobrovoľne, zákonodarca v prípadoch, ak tomu tak nie je, túto povinnosť explicitne zakotvil vo vyššie citovanom ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine. Oprávneným z tejto vyživovacej povinnosti je ten z manželov, ktorý sa úspešne domohol jej určenia v základnom konaní za predpokladu, že jeho životná úroveň je nižšia, ako životná úroveň druhého manžela (povinného z vyživovacej povinnosti), resp. ak tento neprispieva na výživu tohto manžela v takom rozsahu, aby bola zabezpečená podmienka ich zásadne rovnakej životnej úrovne. V posudzovanej veci súd o vyživovacej povinnosti rozhodol na návrh oprávneného v zmysle ust. § 366 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku neodkladným opatrením, pričom túto určil v sume 200,- eur mesačne a na jej úhradu zaviazal povinného počnúc dňom vykonateľnosti tohto rozhodnutia. Uvedené rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť dňa

22.10.2019 a to s poukazom na ust. § 332 Civilného sporového poriadku v spojení s ust. § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku v zmysle ktorého je neodkladné opatrenie vykonateľné jeho doručením. Okamihom vykonateľnosti tak povinnému vznikla povinnosť platiť výživné v rozsahu určenom súdom v prospech oprávneného. V tejto súvislosti je zároveň potrebné uviesť, že táto súdom uložená povinnosť trvá až do času, pokiaľ súd o zrušení neodkladného opatrenia nerozhodne v prípade, ak sa menia pomery účastníkov konania alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené, pričom tak môže urobiť na návrh, ako aj bez návrhu niektorého z účastníkov.

20. V prejednávanej veci sa exekučné konanie začalo dňa 27.02.2022, kedy oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu (neodkladného opatrenia súdu) - uznesenia Okresného súdu Prievidza č.k. 9Pc/17/2019-55 zo dňa 14.10.2019, ktorým bol povinný zaviazaný k povinnosti prispievať na výživu oprávneného sumou 200,- eur mesačne odo dňa vykonateľnosti neodkladného opatrenia. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.11.2019 a stalo sa vykonateľným dňa 22.10.2019. Oprávnený si v návrhu na vykonanie exekúcie uplatnil peňažný nárok titulom zameškaného výživného ku dňu podania návrhu vo výške 2.600,- eur a bežného výživného v sume 200,- eur mesačne do budúcnosti. Oprávnený v návrhu ďalej uviedol, že povinný dlží manželské výživné splatné za obdobie marca 2021 ku dňu podania návrhu (marec 2022), t.j. splatné 15.02.2021 až 15.02.2022, t.j. 13 mesiacov x 200,- eur = 2.600,- eur. Exekučný súd posúdil nárok oprávneného, nezistil žiadne dôvody pre ktorý by mal návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietnuť, v čoho dôsledku dňa 25.03.2022 vydal poverenie na vykonanie exekúcie na vymoženie peňažného nároku v rozsahu, v akom si ho oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie uplatnil.

21. Povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie domáha jej zastavenia z dôvodu, že Okresný súd Prievidza uznesením č.k. 9Pc/17/2019-1226 zo dňa 25.01.2022 zrušil uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 9Pc/17/2019-55 zo dňa 14.10.2019 (exekučný titul). Exekučný súd za účelom posúdenia dôvodnosti návrhu povinného požiadal o súčinnosť Okresný súd Prievidza a o doručenie rozhodnutia, ktorým došlo k zrušeniu exekučného titulu spolu s doložkou právoplatnosti. Z pripojeného rozhodnutia súd zistil, že uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 9C/17/2019-1226 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 27CoP/18/2022-1251 zo dňa 31.03.2022, ktorým súd rozhodol o zrušení uznesenia Okresného súdu Prievidza č.k. 9Pc/17/2019-55 zo dňa 14.10.2019 (exekučný titul) nadobudlo právoplatnosť dňa 28.04.2022. S prihliadnutím na skutočnosti uvedené v predchádzajúcom odseku preto možno jednoznačne konštatovať, že povinný bol rozhodnutím súdu zaviazaný k povinnosti prispievať na výživu oprávneného, pričom táto povinnosť trvala odo dňa nadobudnutia vykonateľnosti rozhodnutia o jej určení a to až do času nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o jej zrušení. Inak povedané, povinný mal povinnosť prispievať na výživu oprávneného sumou 200,- eur mesačne od 22.10.2019 do 28.04.2022. Pokiaľ si povinný v tomto rozhodnom období povinnosť uloženú rozhodnutím súdu neplnil, bol s plnením v omeškaní a oprávnený nemal inú možnosť ako sa domôcť svojho nároku, než podať návrh na vykonanie exekúcie. Skutočnosť, že došlo k zrušeniu rozhodnutia o vyživovacej povinnosti však nespôsobuje zánik nároku v celom rozsahu a teda v tej časti, na ktorú mal oprávnený nárok v čase, keď uvedené rozhodnutie disponovalo vlastnosťou právoplatnosti a vykonateľnosti. Preto ak sa povinný domáha zastavenia exekúcie v celom rozsahu, jeho návrhu nie je možné vyhovieť z dôvodu, že oprávnený aj po zrušení exekučného titulu má naďalej nárok na zameškané výživné a to za obdobie od jeho určenia ku dňu 28.04.2022. Keďže oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie pred rozhodnutím o zrušení exekučného titulu a v jeho rámci sa domáhal vymoženia zameškaného výživného za obdobie od marca 2021, nemôže byť v predmetnej veci spornou existencia nároku oprávneného v čase začatia exekučného konania a to s poukazom aj na skutočnosť, že súd nemal v konaní preukázané, že by judikovaná pohľadávka oprávneného zanikla.

22. Exekučný súd zdôrazňujúc účel exekučného konania, v ktorom sa má primárne vymôcť judikovaný nárok oprávneného priznaný exekučným titulom, je toho názoru, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o zrušení exekučného titulu a teda návrh na vykonanie exekúcie bol podaný na podklade rozhodnutia, ktoré toho času bolo právoplatné a vykonateľné a teda bolo spôsobilým rozhodnutím pre začatie exekučného konania. Keďže k dobrovoľnému splneniu povinnosti povinným nedošlo, oprávnený nemal inú možnosť, ako sa domôcť uspokojenia nároku priznaného exekučným titulom, než podať návrh na vykonanie exekúcie. Súd na tomto mieste len pre doplnenie poukazuje na to, že civilné konanie sa delí na základné (vyhľadávacie), v ktorom sa poskytuje procesná ochrana ohrozenému alebo porušenému subjektívnemu právu alebo právom chránenému záujmu, a na vykonávacie (exekučné), v ktorom dochádza k

uskutočneniu núteného výkonu subjektívneho práva z vykonateľného rozhodnutia, ak nebolo povinnou stranou splnené dobrovoľne. Oprávnený sa v základnom konaní zákonom predpísaným spôsobom prostredníctvom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia úspešne domohol určenia výživného na jeho osobu a keďže v čase začatia exekučného konania rozhodnutie vydané v tomto konaní nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, nemožno prijať iný právny záver než ten, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené a na skutočnosť, že z dôvodu zrušenia exekučného titulu nezanikol nárok oprávneného na zameškané výživné ku dňu 28.04.2022, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia a exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku v časti bežného výživného v sume 200,- eur mesačne odo dňa 28.04.2022 do budúca zastavil. Úlohou súdneho exekútora tak bude pokračovať v exekúcii v zmysle vydaného poverenia na vykonanie exekúcie s prihliadnutím na to, že oprávnený má nárok na zameškané výživné ku dňu 28.04.2022.

24. Podľa § 195 Exekučného poriadku trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

25. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

26. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

28. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavenie exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

29. Aj keď exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu, súd sa pri rozhodovaní o trovách exekúcie neradi ustanoveniami Civilného sporového poriadku, ktorý predstavuje základný kódex upravujúci civilné konanie, ale príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku z dôvodu, že tento upravuje problematiku trov exekučného konania komplexne. Exekučný poriadok ako právny predpis v pozícii lex specialis vymedzuje jednak okruh subjektov, ktorých náklady v exekučnom konaní možno považovať za trovy exekúcie a zároveň to, ktoré ich výdavky sú za trovy považované. Ide o taxatívny výpočet čo znamená, že náklady iných subjektov než účastníkov konania v procesnom postavení oprávneného a povinného, súdneho exekútora a štátu, ale ani iné náklady uvedených subjektov ako tie, ktoré Exekučný poriadok výslovne upravuje, nie je možné za trovy exekúcie považovať. V zmysle ust. § 199a Exekučného poriadku sú trovami oprávneného výdavky za zaplatený súdny poplatok, hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Za trovy povinného sú považované výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie. Aj v exekučnom konaní platí základná doktrína platenia trov zaužívaná v civilnom procese, v zmysle ktorej každý z účastníkov platí trovy, ktoré mu v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu. Je preto potrebné rozlišovať medzi platením trov a inštitútom náhrady trov. Tento inštitút teda predstavuje povinnosť pre exekučný súd rozhodnúť o tom, či niektorý subjekt bude mať právo na refundáciu vynaložených trov a ak áno, tak voči komu a v akej výške. Všeobecne platí, že v prípade zastavenia exekúcie súdom má oprávnený voči povinnému nárok na účelne vynaložené trovy, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ak ide o zastupovanie v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie, pričom predpokladom pre priznanie takejto náhrady je miera ich úspechu v prebiehajúcom konaní. Keďže exekučný súd návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovel len čiastočne a v prevažnej miere

ho zamietol, a teda v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie bolo možné jeho úspech vyhodnotiť ako nepatrný a s prihliadnutím na skutočnosť, že oprávnený si trovy exekučného konania neuplatnil, súd rozhodol tak, že žiadnemu účastníkovi konania nárok na náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.